

-Bladet

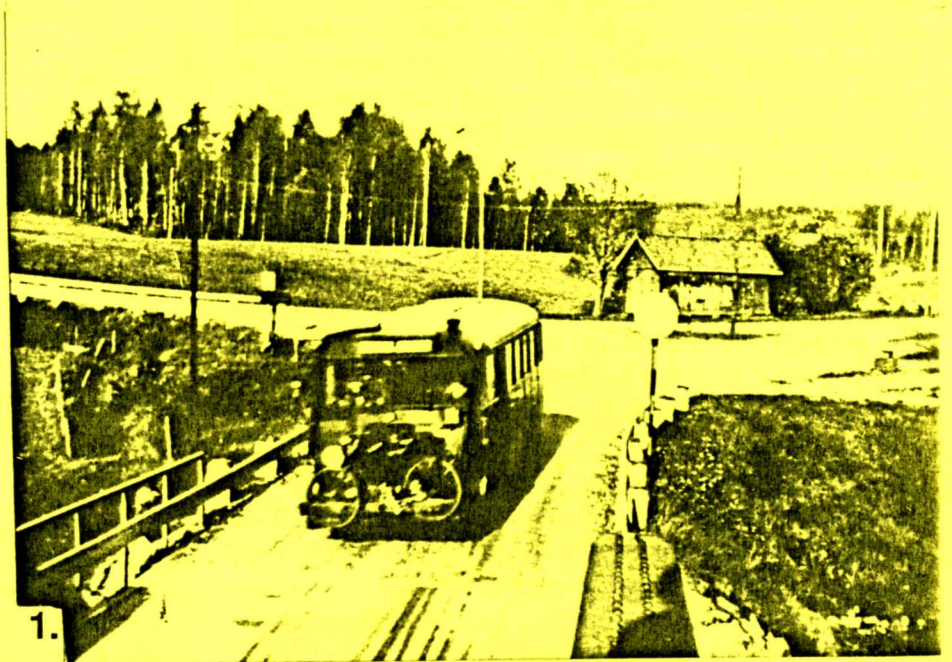
LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 4 1990

Vy från byn

Ja, bilden är ju inte från idag, men många känner säkert igen sig ändå. Var med i vår bildtävling och vinn en julskinka.

Se närmare sid 4 och 5.

Två kilometer människoöden och hembygds-kunskap

– Det var här i en mur som Stina Maja Persdotter från Uddnäs gömde sitt döda barn. Det var en gumma här vid Svartbergstorpet som hjälpte henne med det. Men de blev upptäckta, barnet hittades och Stina Maja dömdes till fängelse för barnamord...

LÖABYGDENS HEMBYGDSFÖRENING tar en söndagspromenad. Greta Persson, med 80 års minnen om människor, händelser och berättelser från byn berättar medan vi går. Just längs den här vägen låg en mängd torp, som de större bergsmansgårdarna ofta höll sig med. Torpare gjorde dagsverken på bergsmannens gård eller i hyttan. Villestorp och Bäckaskog hörde till Uddnäs, Hyttsnåret och Hörnet till Österby och Bergkvisttorpet till Bankens.

Många hus är helt borta idag. Greta pekar ut var Petersburg en gång låg – förmodligen namngivet av någon med ryska ideal.

OCH DÄR LÅG SKUTTBÄCKEN där Skött-Lovisa bodde. Hennes man sköt flinta i Ställberg och det lär vara av det hon fick sitt namn.

Greta blev bjuden på kaffe här en gång. Men när Skött-Lovisa tog fram ett kärl under sängen för att skumma grädden kom Greta mycket plötsligt ihåg att mor sagt åt henne att komma hem så fort som möjligt.

AV SVARTBERGSTORPET finns inte annat kvar än en hoprasad källare och en kulle i beteshagen. Historien om den olycklige bergsmansdottern Stina Maja, som på 1860-talet fann sig föranlåten att i lönnedom göra sig av med sitt oäkta barn, slutade trots allt ganska lyckligt. Fadern till barnet, Reinhold Larsson från Mårtensgård, gifte sig med Stina Maja när hon småningom släpptes ur fängelset. De bosatte sig på nuvarande Petters i Västra Löa och fick två barn till.

(forts på sid 2)

Julmarknad

Löabygdens Hembygdsförening anordnar traditionsenlig julmarknad i

Löa bygdegård 1:a advent,
Söndag 2 dec, kl 14-18.

Hemslöjdsförsäljning

Lotterier

Fotoutställning

Kaffeservering

Kl. 18 tänder vi första adventsljuset och har dragning i hemslöjdslotteriet och "Vy från byn-tävlingen.

Välkomna!

Gul dröm

Löa är byn med de många småföretagen. Säkert prisar många lantbrevbäringens välsignelse. Att kunna få hem postkontoret till skrivbordet varje vardag är ingen dålig service. Men säkert är det också många som inte har all utgående post klar mitt på dagen, men som vid arbetsdagens slut sitter med en bunt brev, som borde iväg just då. Är det då viktig post – och det tycker man ju att det är – blir det panikstörtningar till Kopparberg eller Storå för att får breven på lådan senast kl 17.30. Hur mycken miljöförstöring och fartförmyndelse har väl inte dessa sista-minuten-färder till posten orsakat? För att inte tala om all irritation när man ändå inte hann fram i tid.

Så har drömmen om en postlåda i Löa väckts. Ohja, säger alla som LÖA-BLADET talat med, så enkelt och så praktiskt med en låda någonstans vid Löa bro, som kan tömmas av killen som ändå åker mellan Kopparberg och Storå när lådorna där ska tömmas. Panikstörtning blir det kanske ändå, men chansen att nå fram blir ju så mycket större.

Ett nytillkommet viktigt argument för låda i byn är att Löa Affär blivit tipsombud. Tippare i byn får en dag till på sig om lapparna kan skickas med eftermiddagspost.

Och posten har inte sagt nej! Förslaget är diskuterat och har befunnits inte alldeles tokigt. Klara besked har inte lämnats ännu, men enligt vad som rapporterats verkar det som om Löa kan se fram mot en brevlåda. Vi håller tummarna!

(< forts fr första sidan)

VI GÅR VIDARE. Straxt bortom Åkroken inne i skogen låg dansbanebotten, en gammal kolbotten som byns ungdomar en gång hade till dansbana. Fast Reinhold Larsson, som blev mer av moralens väktare med åren, kallade den för "djävulsplatsen".

NÄR VI NU KOMMIT UT PÅ VÄGEN vid Larsbo, Eriksberg och Gustavsberg är vi i Bakluta. Kommer man från Dunderbacken lutar vägen nämligen bakåt här. I Bakluta låg också Hagalund. Här bodde domargubben 1790-1882. Han var gift tre och en halv gång. (!)

Dunderbacken har fått sitt namn av den enkla anledningen att det dundrade så bra när man stampade med träskor på berget här.

Erik Ardesjös Minnesfond

Ungdomar med intresse för teater, hembygdsvård, sång, musik mm! Nu har ni chansen igen att få ett stipendium för sådant som ni skulle vilja göra inom detta område. Från Erik Ardesjös Minnesfond utgår bidrag för t ex kursavgifter eller annan kostnad i samband med utbildning, för inköp av instrument eller liknande.

Enligt stadgarna ska fondens medel användas till "stipendier för en, två, eller tre ungdomar under utbildning födda i eller med särskild anknytning till Västra eller Östra Löa byar, som hjälp till bestridande av utgifter för kunskapsinhämtande inom kulturområdet, företrädesvis teater eller hembygdsvård."

Årets stipendium gick till Åsa Gustafsson, som i USA gick en kurs i acting ("skådespeieri") och en i fotografering.

Ansökan om 1991 års stipendier ska lämnas senast **den 30 januari 1991 till Hembygdsvårdens ordförande, Ing-Marie Larsson, Västra Löa 8274, 714 00 KOPPARBERG, tel 0580-300 72.** Man kan söka stipendium för egen del eller föreslå någon lämplig stipendiat.

Stipendiaterna utses av hembygdsvårdens styrelse tillsammans med en representant för Erik Ardesjös avkomlingar och en representant från Löa Hyttelag. Stipendierna delas ut i samband med Hembygdsvårdens ordinarie årsmöte i mars.

Och efter vägens gamla sträckning fanns här också byns bäskalkbacke, minns Greta. Hej, vad det gick!

VÅR SÖNDAGSPROMENAD är inte lång, knappt 2 km bara. Ändå hinner vi få del av många människoöden, härliga berättelser och intressant byhistoria. Plus att vi kan få utpekad för oss vilka löabesökare som bor var just nu och vad de egentligen gör. En nog så spännande del av denna praktiska hembygdskunskap.

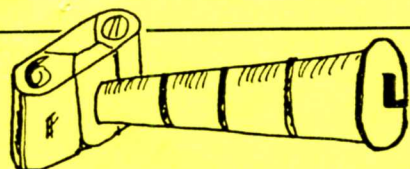
Nej, gruppen som kom med var inte stor. I vanlig ordning är det mest de äldre och de som redan känner sin by ganska väl som kommer på den här typen av arrangemang. De yngre är alltid svårare att locka. Men hembygdsvården ger inte upp. Det blir säkert fler byvandringar framöver. ☐

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsvård med bidrag från Löa Sportklubb

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

Löabo i närbild

Nils Holm

- STENMANNEN

Det snurrar, skramlar och rasslar...

Stentrumlaren går i Nils Holms källare. Det gör den mest för jämnaren, dygnet om. Drygt två veckor ska slaggbitarna trumlas här innan de blir till de vackert blå och glänsande smyckesstenar, som glädjer turister i såväl Löa och Stråssa som på andra platser.

Nils Holm, född i Ställdalen och löabo sedan 1943, har på olika sätt arbetat med sten i hela sitt liv. Han har varit utsättare åt vägförvaltningen, jobbat som bergsprängare, verkmästare på byggen och varit förman vid en vatten- och avloppsfirma i Ställdalen. När grävskeporna grävde rörgravar var Nisse Holm gärna med och såg vad som kom upp ur jorden. Än mer bergtagen av sten blev han när han senare kom till Stråssa som gruvmätare och karterare.

Första stenen i dyn

Den allra första stenen i samlingen ligger ännu utanför Holms trappa.

– Den hittade jag när jag var 8 år, berättar Nisse. Pappa skulle odla på dyskift och jag var med när han höll på och gräva dikena för det och plötsligt fick den här stenen på spaden. Det är en vanlig gråsten, men den har innehållit mjukare material också som marksyran ätit upp. Det är därför som den fått en så konstig form.

En annan liknande "urtidsödda" i trädgården hittade Nisse när han var med på brobygget vid Hackatall.

– Från min barndom minns jag också att jag var ute och plockade bär med morsan en gång, säger Nisse. Men det började regna så vi gick ner i ett grustag och tittade på stenar istället och morsan visade hur stenarna skimrade i olika färger i vätan.

Samlingarna bortskänkta

– Så jag har nog alltid varit fascinerad av stenar, fortsätter Nisse, men mitt egentliga stensamlade kom inte igång förrän i Stråssa. Det kom en finsk pojke dit, Kallio, och vi blev mycket goda vänner. Han var en fantastisk man. Han hade ett särskilt sinne för allt det fina i naturen och hittade alltid

ovanligt formade träbitar och vackra stenar. Han lärde mig mycket.

Nils Holm har inte precis åkt land och rike kring för att samla sten, men när man bor i så mineralrika trakter som Bergslagen, behöver man ju inte heller åka särskilt långt för att hitta en mängd olika mineraler.

Fast det mesta av sina samlingar har Nils skänt bort numera. En del finns i det lilla museet i kolhuset vid Löa hytta och en större samling har han skänkt till Stråssa turistgruva.

Präst väckte slipintresset

Intresset för att slipa och göra smycken av stenarna kom med en amerikansk präst.

– Han var gift med en flicka från Fanthytan och hade stenslipning som hobby, förtydligar Nisse. Han kom till Stråssa en dag för att leta efter stenar att slipa. Eftersom jag hittade ordentligt i gruvan fick jag gå med honom ner och jag blev ju snart intresserad. Han hade själv med sig stenar också och visade mig och jag fick ett kompendium om hur man slipar stenar av honom. Det fanns en beskrivning där om hur man kunde bygga sin egen slipmaskin av gamla SAAB-delar och det var en bild på en stentrumlare.

Så Nisse Holm, som tycks vara av den där typen som alldeles självklart och naturligt själv konstruerar och bygger de maskiner man behöver, hade snart gjort sin första stentrumlare. De första försöken blev inte särskilt lyckade, men småningom hade Nisse lärt sig hur öppningen på trumlaren ska vara, var motoraxeln ska sitta och andra väsentliga detaljer. Numera finns stentrumlare av Nisses egen tillverkning sålda och levererade till många platser i landet.

Spännande

I trumlaren läggs stenarna tillsammans med ett slipmedel, t ex kiselkarbid i olika grovlek. Man byter vartefter till allt finare kornstorlek på kiselkarbiden, med sköljning och tvättning av stenarna emellan och polerar slutligen med tennoxid och

läderbitar i trumlaren.

Nisse bekräftar att det alltid är lika spännande att öppna trumlaren.

– Man kan inte alltid se kvaliteten på stenen förrän den är slipad och vet inte hur den kommer att bli. Så ibland blir man besviken, men andra gånger kan man riktigt pösa av stolthet när någon sten blivit riktigt fin.

Enligt det amerikanska kompendium Nisse fick en gång ska stenarna snurra i trumlaren 6-7 veckor. Men Nisse har kommit på en metod att formslipa stenarna efter några dygn i trumlaren och då får han dem som han vill ha dem efter drygt två veckors trumlande.

Ont om fin slagg

Alla typer av stenar går att trumla, men Nisse ägnar sig numera nästan uteslutande åt slagg. Sådant finns det ju gott om härikring, men enligt Nisse är det ändå inte så lätt att få tag i slagg av riktigt fin kvalitet. Alltför ofta är det små, små hål i slaggen och så får det inte vara om de färdiga smyckena av bergslagssten ska bli perfekta.

– När de rev ut den gamla mur'n i Missionshuset var jag där och tog vara på en hel del fin slagg, berättar Nisse, men det grämer mig än att ladugården vid kvarnen tippades i än innan jag hann hejda dem.

Stenarna klistras sedan på "underredan" av sterling silver eller förkromad mässing och blir till ringar, armband, halsband mm. Nils samarbetar med Erik Pettersson i Storå och säljer sina alster till souvenirshoparna i bland annat Löa hytta och Stråssa turistgruva tillsammans med honom.

– Det är alltid roligare att vara två och särskilt när man ska ut och leta sten är det alltid bra att ha med sig någon som är lika tokig som en själv. Erik och jag fungerar bra i hop.

Nya höfter

Under flera år kunde Nils Holm dock inte vara ute i skog och mark. Båda höfterna var utslitna och Nisse släpade sig med

(forts. på sid 6)

Fler besökare, men hyttan rostar

Löa Hytta besöktes av drygt 1 500 besökare i somras. Det är något fler än föregående år. Trots att det totalt sett varit en avmattning i bussresor och turisttillströmning till Bergslagen har de flesta av sevärdheterna i Lindesbergs kommun noterat en något ökad besöksfrekvens i år. En anledning till det är den fina reklam Stråssa Gruva fick via mjölkpaketen i somras. Turistgruvan har i år haft 24 043 besökare, vilket är ungefär 6 000 fler än i fjol. Och när det regnar på prästen skvätter det på klockarn eller hur det nu är det gamla ordspråket lyder...

Håkan Ceder på Lindesbergs fritidsnämnd beräknar att det ökade antalet besökare i Stråssa sammantaget betytt en merintäkt på ca 1 milj kronor för turistnäringen i kommunen. Totalt omsätter turistverksamheten i Lindesbergs kommun 57 milj kr och sysselsätter 92 anställda per år.

Dessa siffror rapporterades vid Samordningsgruppens möte i hyttan i onsdags. I övrigt noterades vid det mötet att Riksantikvarieämbetet inte heller i år beviljat det upprustningsanslag på totalt 470 000 kr som Löa hyttelag ansökt om. Den stora och kostbara upprustning som främst behövs nu är rostskyddsbehandling av järnbanden kring masugnen och rostugnsipan. Förnyade anslagsäskanden kommer att lämnas i början av nästa år.

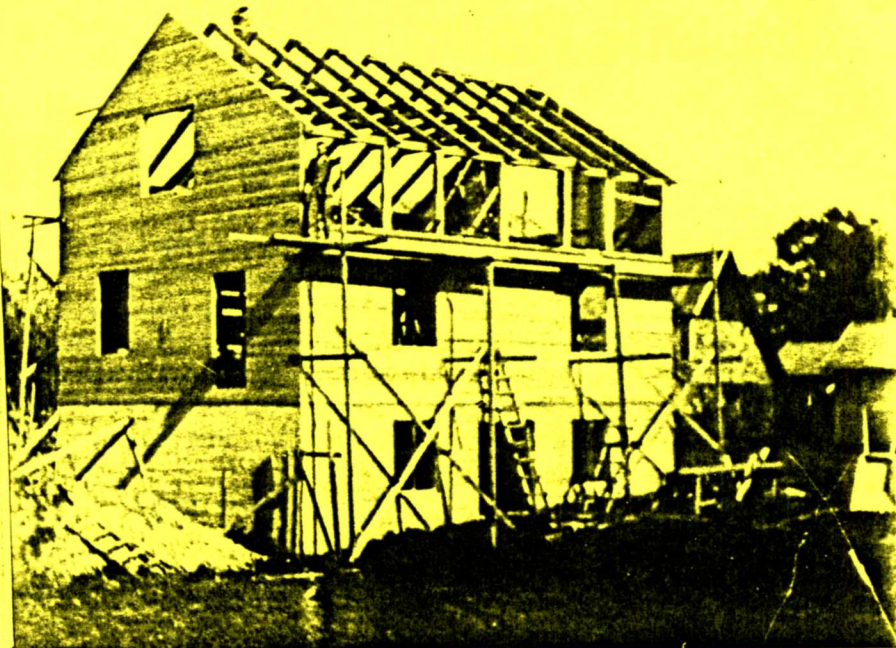
Ett eventuellt minikraftverk i kvarnen har diskuterats tidigare. Men enligt rapporter från VB-energi förefaller det för närvarande svårt att få någon rimlig lönsamhet på ett sådant och förslaget betraktas som vilande.

Gunnar Zetterqvist, som kan absolut allting som finns att veta om trä, skogsbruk, virkeshantering och gamla hantverkstekniker, har gjort ett mycket trevligt förslag till en utställning kring detta i sågen. En kommitté är tillsatt för att arbeta vidare med förslaget.

Turistsiffror

TDB (Turistdatabasen) har gjort 24 000 intervjuer och bl a kommit fram till att varje invånare i Örebro län i genomsnitt får besök av 7,1 släktingar och vänner per år.

Varje turistkrona i Lindesberg fördelar sig enligt följande: Restauranger 27%, transport 13%, livsmedel 20%, shopping 18%, aktiviteter 9%, logi 13%.

2.

Vy från byn –

*var med i vår trevliga
bildtävling och vinn årets julskinka!*

Sex löabilder – men var i byn är de tagna? Det är ju några år sedan bilderna togs och mycket har hunnit förändras, men säkert går det att känna igen sig ändå. Ta en promenad genom byn och studera vyer och miljöer! Vi har med flit inte gjort det så svårt, även de som inte bött i byn så länge ska ha en chans att vara med i denna tävling.

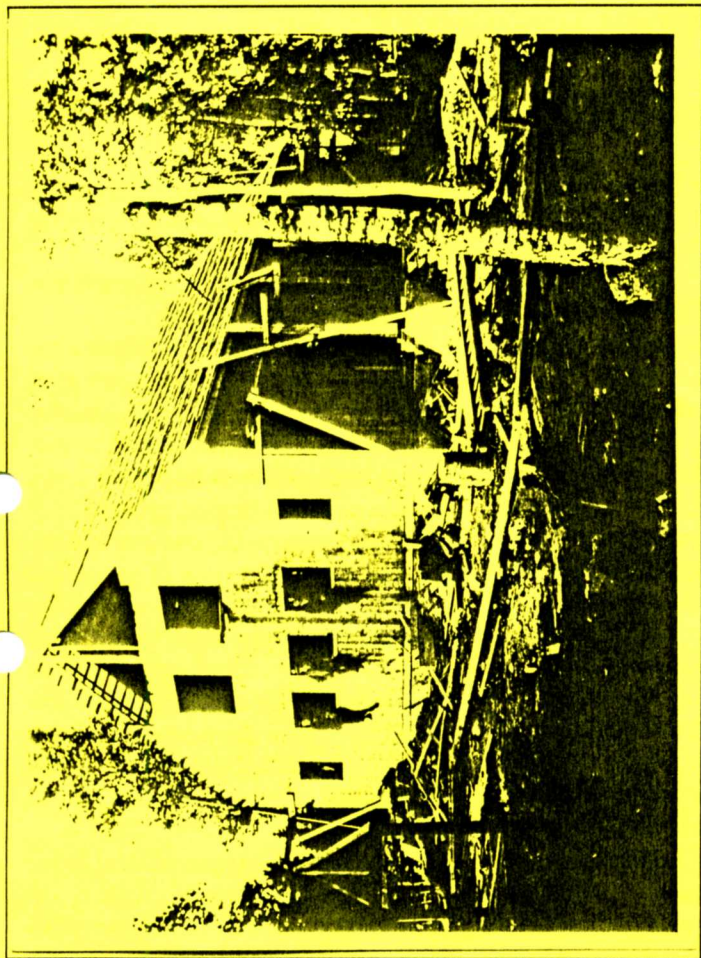
Skriv alltså ner på en lapp vilken bit av Löa ni ser på de sex bilderna (bild nr 1 på första sidan) tillsammans med ert eget namn och telefonnummer och

lämna svaret i därför avsedd låda i Löa Affärn senast lördag 1 dec, eller på hembygdsföreningens Julmarknad 2 dec senast kl 17.00.

Dragning och prisutdelning sker på julmarknaden kl. 18.00.

Första pris är presentkort på en julskinka. För att få vara med i dragningen räcker det om ni talar om var bilderna är tagna. Men den som kan berätta något mer i anslutning till bilderna, känner igen några människor eller kan ange ungefärligt årtal mm får naturligtvis gärna göra det också.

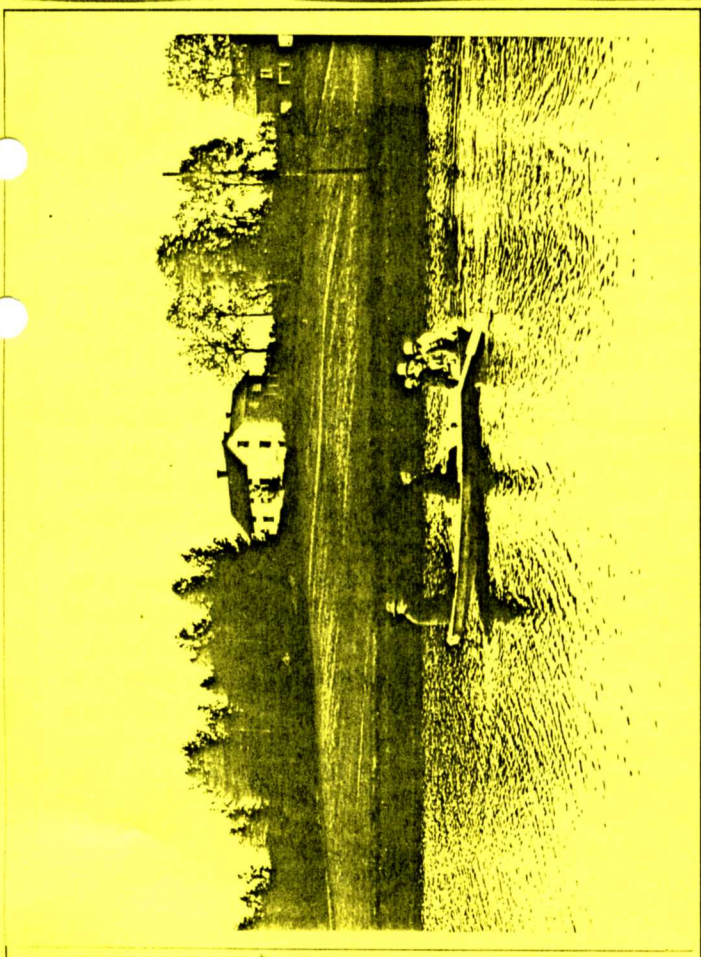
Kvaliteten på bilderna här i Löa-Bladet är inte den bästa eftersom det bara är fotostatkopior, men originalen finns uppsatta och kan studeras närmare i Löa Affärn.

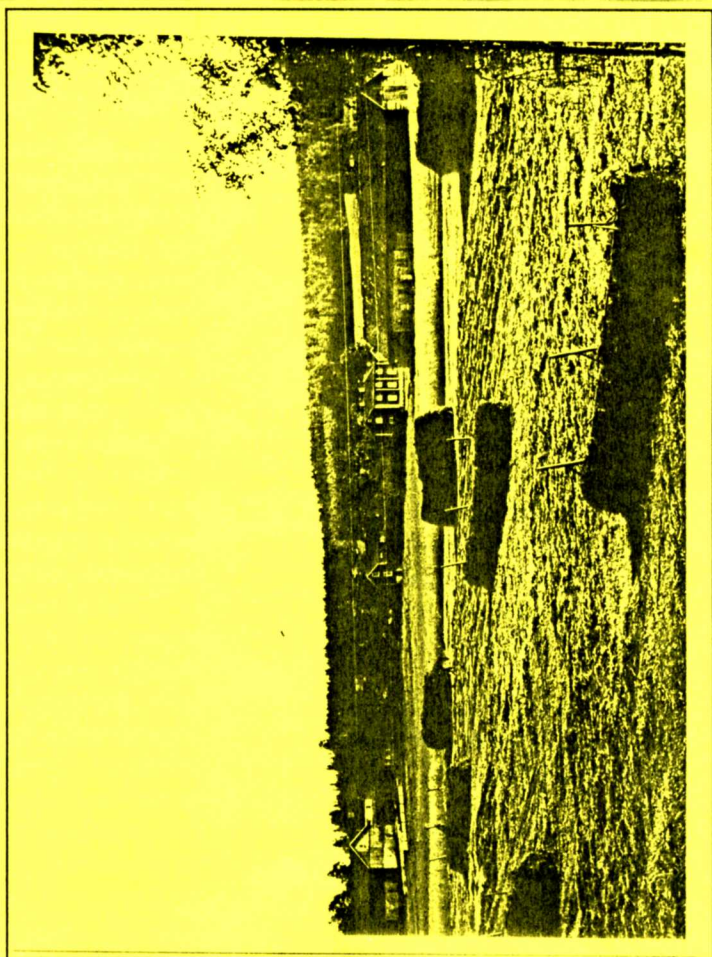
4.

6.

3.

5.

(Nils Holm. Forts fr sid 3)

möda fram på kryckor. Att sitta vid slipmaskinen gick emellertid bra och tiden där har resulterat i många fantastiska arbeten. Runda och rektangulära burkar i olika stenmaterial, stripalm, porfyr och allt vad där är. Sådant kan inte gå i någon trumlare utan sågas och borras, slipas, limmas och poleras för hand. Det betyder många, många arbetstimmar för varje burk.

I början av 1983 och 1984 fick Nisse nya höftleder inopererade och kan nu själv ses som ett fantastiskt exempel på vad dagens kirurger förmår.

– Jag får väl ta det lite lugnare nu än förr, säger Nisse, men jag har i alla fall varit uppe på Blåkullaberg (mellan Smedjebacken och Säter) och plockat bergkristall.

Den som en gång har fascinerats och fångats av stenarnas färger, former och möjligheter har svårt att slita sig loss.

– Fast ibland kan jag bli jäkligt trött på sten, säger Nisse. Då tar jag och reparerar några cyklar istället.

Hyttentusiast

För nyare Löabor ska vi också berätta att Nils Holm hör till de stora entusiasterna runt Löa Hytta. Han var med från den stora upprustningen i början av 1970-talet och var sedan, så länge benen bar honom, trogen guide vid hyttan.

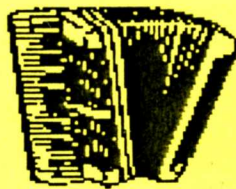
– En härlig tid, minns Nisse. Tänk så mycket fina människor jag träffade... ja, ibland var de kanske fula också, men alltid lika roliga och intressanta att prata med. Ibland på somrarna höll man på från 9 på morgonen till bortåt 11 på kvällen. Som tur är har jag alltid tyckt om att prata. □

Vaknar ur sLUMmern?

Löa tycks ha råkat in i en riktig "baby-boom". Om vi räknat rätt har inte mindre än 7 barn fötts i byn i år och flera småbarn har kommit inflyttandes. Kanske är det dags att blåsa liv i föreningen Löa Unga Mammor igen? I varje fall ska man kalla till ett årsmöte någon gång i januari för att diskutera frågan, berättar Elisabeth Elvenäs.

– Vi har fortfarande en del pengar i kassan, säger Elisabeth, och vi måste ju åtminstone bestämma vad vi ska göra med dem.

Plats för kreativa tankar och goda förslag fram till januari alltså!

Dragspel och kaffedoft

Det var en av de där ljuvliga dagarna i oktober. Klarblå himmel, sol och sprakande färger. Det hördes musik från pensionärshemmet. Bränn-Pärs vals, La Paloma, Drömmen om Elin och andra dragspelstoner blandade med muntert sorl och kaffedoft spreds över den höstglittrande nejden och den som kom närmare blev snart varse att det var kafferep på biblioteket.

Löa-Bladet klev på i hemtrevnaden och fann ett 15-tal pensionärer bänkade runt dignande kaffebord. Det var hemtjänstens personal som helt i egen regi anordnat sammankomsten. Inte för att fira någonting särskilt, utan bara för att det är trevligt, både för de gamla och för personalen, med ett litet avbrott i vardagens städ-, matlagings och andra hemtjänstsysslor. Många av pensionärerna med hemhjälp har ju ofta svårt att själva ta sig någonstans och kommer inte så lätt ut och träffar andra.

– Trots att man bor i samma by blir det sällan av att man träffas, bekräftar Sonja Persson. Vi kan hålla kontakt och kommunicera via flickorna som kommer

och hjälper oss, men det blir ju aldrig samma sak som en sådan här gemensam kaffestund.

Liknande uppskattande ord uppfångade vi runt hela kaffebordet.

Kommunala anslag finns (förstås) inte för sådana här kalas. En tidigare gång hölls en liknande träff på Bångbro Herrgård med ekonomiskt stöd av kyrkan, Hembygdsföreningen och andra föreningar. Men den här gången hade alla hemsamariter ställt upp och bidragit med något bakat och då går det lätt att alldeles "gratis" ordna ett hejdrandande kafferep. Sju sorters kakor räckte inte till, vi räknade till minst tio av de läckraste bakverk och sedan tårta därtill! De av pensionärerna som inte orkat komma med på kafferepet fick i stället särskilda "kakleveranser" till hemmen denna dag.

Dragspelsmusiken svarade *Gubbrion* för. En för tillfället helt nybildad tremansorkester med en medelålder på ca 80 år. Hugo Söderlöf, Ingvar Grönkvist och Sven Jansson skötte bälgarna med den äran, trots bristen på samträning.

Dagis-skola-fritis

Barnomsorgsfrågan i Löa har tagit ett steg till. Även om det inte går fort, går det hela tiden framåt. Intresseanmälningar har nu kommit in och givit vid handen att 22 löabarn är intresserade av någon form av dagisplats och 23 skolbarn skulle vilja gå på fritis i anslutning till Löa skola. Så nog finns här underlag.

Vid barnomsorgskommitténs senaste sammanträde redogjordes också för den offert som Torbjörn och Torbjörn nu ska lämna till kommunen. Som byns representanter för fortsatta diskussioner med kommunen utsågs Torbjörn (en av dem), Klas el. Margareta Gustafsson, Lars Åby/Nina Hedenius, Marie Barbary Åke Rydholm och Bosse Aronsson.

Med den nya kommunala organisation som kommer att gälla för barnomsorg och skola måste dagis och fritis diskuteras samtidigt med skolan. Löa Skolas framtid hänger på att dagis och fritis kan finnas i närheten. □

Återfunnen!

Ludde är återfunnen! Hans och Ing-Marie Larssons tax, 8 månader gammal, försvann på Rällsåskogen söndagen den 18 nov. Han stack efter ett rådjur och var sedan spårlost försvunnen. Efter fem dygns förtvivlan och allt mindre hopp kom så besked från Bernt Einarsson i Vasselhyttan att han hittat hunden. Mager men välbehållen.

Ludde skrek av förtjusning när han återsåg husse. Hans vyssjade valpen i famn och log lyckligt, Ing-Marie grät strida glädjetårar och alla tanter i kring snörvlade instämmande. Grannkatten Svante noterade återkomsten med likgiltigt min.

Den miljövänliga butiken mitt i byn

Löa-tipset	Ja	Vet ej	Nej
Kan man lämna in stryktips, måltips och lotto i Löa Affärn numera?	X		
Ska tips- och lottolapparna lämnas i affärn senast onsdagar kl. 18.00	X		
Finns det strömning i affärn på tisdagar?	X		
Kan man köpa bildäck i Löa Affärn?			X
Bör man beställa julskinka och andra julvaror i Affärn?	X		
Är läskedryck i 33 cl returflaska (styckvis) dyrare per liter än i 1,5 liters PET-flaska?			X
Är även torsdagar fiskdag i Löa Affärn?	X		
Är bakpulver dubbelt så dyrt som vanil-linsocker?			X
Kostar vetemjöl och rågsikt 12:90 kr per påse vecka 48?	X		
Har någon vunnit 1 milj kr på tips inlämnat i Löa Affärn?			X
Har Löa Affärn öppet på söndagar?			X
Kan man köpa 1 kg Milda för 10 kr i Affärn?	X		
Tycker alla löabor att Löa Affärn är så bra som den borde?		X	

➤ Jo ni, från och med denna vecka är jag tipsombud på försök 6 månader. Omsättningen avgör om jag får fortsätta.

➤ När vi får en brevlåda med eftermiddagstömning i byn blir det torsdag som gäller.

➤ Hel strömning varannan vecka och filéad varannan.

➤ Jag kommer att lägga ut listor!

➤ Många miljövänner tycker att jag ska sluta helt med de stora s k PET-flaskorna? Skulle du ha någonting emot det?

➤ Då kommer fisk så färsk att jag först på onsdagen vet vilken sort jag kan få levererad.

➤ **6:50 kr per brk är extrapriset** för både bakpulver och vanillinsocker vecka 48.

➤ Inte än!

➤ Det är veckans speciella pris för alla med ICAs förmånskort.

➤ Jag tar tacksamt emot alla tips och önskemål om förbättringar!

Med vänlig hälsning
Micke Norwald

Jag vill tala om

att det finns en studieplan för boken om Ramsberg av Edvard Matz. Det är ABF som har utarbetat en mall. Det är en arbetsplan för alla cirklar som själva vill forma innehållet i studierna.

I Ramsbergs sockens PRO-förening vill vi lära oss mer om vår hembygd, genom att läsa och diskutera boken. Vi vill försöka att få fram berättelser som ej är nedskrivna förut, texter och fotografier som vi vet finns, men som inte har publicerats förut.

Tips ur cirkelboken: *Något ur Ramsbergs Hembygdsförening, Lindesbergs arkiv - museum - bibliotek, Torp och gårdar i Ramsbergs socken.*

Utflyktsförslag i kursen är: *Ramsbergs kyrkby, Ramsbergs bruk (herrgård), Gammelbo bruk samt Grönbo.*

Ulf Johansson har ställt upp för oss, så vi har nu på 3dje sammankomsten studerat bebyggelsenamn, Ramsbergs fattigvård, Ramsbergs Kristidsnämnd, Ljusnarsbergs natur- och bebyggelsenamn upptecknade av Maja Forsslund. Allt detta finns i Löa byarkiv.

Studiecirkeln är upplagd på 7 sammankomster à 3 timmar. En studiecirkel som arbetar efter planen kan få statsbidrag.

Olga Pettersson

Napoleonfest

Löa samlades till fest när Napoleon hade namnsdag. Löa-Bladet fångade påpassligt in Maria Lindstedt i vimlet och erbjöd reporterplats å bladet. Maria, som dels jobbar på Bergslagsposten till vardags, dels nyligen flyttat till Löa, ska vi naturligtvis utnyttja på bästa sätt. Här är hennes första rapport:

Napoleonfesten i lokalen på självaste Napolendagen blev en lyckad tillställning för de 120 gäster som kommit. Festdeltagarna fick välja platser vid de långbord som stod dukade, och sedan Nille Gerdtsson hälsat välkommen köades det till bordet där potatissalladen, skinkan och rostbiffen stod. Allt lagat och levererat av Micke och Eva Nordwald.

När senare dansgästerna strömmade in var det allt som allt 150 personer på tillställningen. Det var den två år unga Bygdegårdsföreningen som arrangerade festen där löabor tillsammans med en del utsocknes roade sig.

Under kvällen såldes lotter, som inbringade en del pengar att användas till lokalens fortlöpande utgifter. Vinster till lotterierna var skänkta av Micke i affärn, ICA Stadsskogen, Sparbanken, Ardesjösystrarna på Herr Blå och Tant Grön samt Söderlöfssystrarna på Han och Hon. Dessutom hade styrelsen för föreningen inhandlat en del vinster i affärn.

Stämningen var hög, sammanfattar Bygdegårdsföreningens kassör Britt Carlsson, kanske det till och med blev en aning för stökigt ett tag. Vi kanske får ta upp vissa regler för de här festerna med styrelsen.

Men efter Gunborgfesten i våras och Napoleonfesten nu är det förstås tradition att ha byfest två gånger om året. För föreningens ekonomi säljs också medlemskort à 25 kr per år. 100 kronor kostar det att bli ständigt medlem, 200 kr för hel familj.

Fördelarna med att vara medlem är att man får hyra lokalen, stolar och bord billigare. Dessutom blir man medlem i Bygdegårdarnas riksförbund. Och vad kan man göra där om inte stifta nya bekantskaper!?

Lucia firande

i bygdegården
räknar vi också med
i vanlig ordning.
Men i skrivande stund
finns inga uppgifter om
dag och tid.
Håll utkik efter
anslag i Affärn.

Ärtsoppa

bjuds som vanligt
i Löa Bro Antik och Kuriosa
på 2:a advent.

Söndagen den 9 december
kl. 12 - 18 är det öppet hus.

- Välkomna in på en titt-, sitt- och pratstund,
hälsar Anne-Marie och Johnne.